180.

Nobilissimo ac doctissimo Dn.
Dn. Hugenio à Zulichem
Dno suo Mag. Rectori
Magnifico.

Hagae-Com.

Qui compellantib. amicis, et præsentibus quod ei
mane meâ M. scire proxima non solet, tum
maxime cum scio, cupiam illi respondere, et
innata tacitus in potestate mea ea scire cupio
gratia interpellor. Literas scire nuncio
allatas, quib. ad repulsam abuti cogor.
Sed quandoquidem alicubi Ei utcunque
sine scrupulo prolegere, excusare et Principis
Ei nobis; specialis ordinem et mandata
celeritum ne quod portulatis. Jam flores illos ex
mihi quidem inter florem floridos libellos, et
reliqua de horta munera, quib. delector, sed
non capior, alibi impendite. Non Eadem
inter sodalitatis tuæ regulas, inutilibus amicis
gratificari. Impendite, moneo, quæ proclives sunt.
Sed D. Hugenio intimior nihil verius habuit,
quam, ut mundi ne cingeam quidem solem,
ita me circumeam amicis deprome, quacunque ijs
usui esse possim, salva Reverentia temporis
et debita Principi fidei. Tu,
Vir optime, qui pro insigni humanitate ac
candore tuo, capis ista quæ capi decent,
plurima à me salute ac vale. Hagæ-Com.
quo me adversa valetudo ad tempus compulit, nunc, Dei beneficio,
in melius vertit, ut brevi Principi reverendus sim.

V. Kon. Sextil. CIↃIↃCXXXIII.